

вѣрхѣ Евсеіа и Діонисіа съ начинѣ да имѣ
 сторатѣ зло, и слѣдѣзъ кото гы ѹкорѣвахѣ
 съ много досажденіе, проводихѣ на заточе-
 ніе и двама-та, раздѣлени единѣ отѣ дрѣгѣ,
 дѣто толкосѣ злѣ сѣ отнесохѣ съ Евсеіа,
 що-то искахѣ тамѣ съ мѣкы да го ѹмо-
 рятѣ за да сѣ невѣрне вече. Св. Атанасій,
 извѣстенѣ за всички-тѣ станали, и като
 сѣ наѣчи іоше, дѣто и за него идѣтъ вой-
 ни, проводени съ царскѣ заповѣдѣ да го
 вдигнѣтъ и проводятѣ въ заточеніе, той,
 по Божіе тайно съвѣтваніе, излѣзе срѣдѣ
 ношѣ отѣ Епископѣ-тѣ и стидѣ та сѣ
 скры въ кѣщѣ-тѣ на нѣкоѣ добродѣтел-
 нѣ и Богоугоднѣ дѣвицѣ, дѣто сѣ потѣли
 до смѣрть-тѣ на царѣ Константіа, безѣ да
 го знае нѣкой, освѣнь единѣ Богѣ и дома-
 кынѣ-та, коѣ-то мѣ слѣгѣваше. Александрій-
 ский народѣ искаше Пастыря си С-го Ат.
 безѣ да го знаихѣ дѣ и що е; тѣ тѣ-
 жехѣ за него, и толкосѣ желайхѣ, що-то
 всѣкый бѣше готовѣ живота си да загѣби,
 само той да сѣ намѣри. А ересь-та Аріева
 повече и повече напрѣдѣваше не токо на въ-
 стокѣ, нѣ и на западѣ ѹ всичкиѣ Италіѣ.